

Vzpomínám

Veje

Bloudím prázdnou ulicí
a zas ten pocit mám,
že chodím loukou vonící,
do květů uléhám.

Jak rád bych ten čas zastavil,
chci zpátky jako dřív,
tu dívku lehce tančící,
já chtěl jsem políbit.

Bráníme se věcem minulým,
vždyť za námi chodí jako stín.
Je to síla, která táhne nás,
stále vládnem slepým šílenstvím.

Život není pohádka,
co dobrý konec má,
já místo louky vonící,
teď slzy v očích mám.

Ják rád bych ten čas zastavil,
a dál ses sebou smál,
to ďábel přišel mezi nás,
proč ti život vzal.

Bráníme se věcem minulým,
vždyť za námi chodí jako stín.
Je to síla, která táhne nás,
stále vládnem slepým šílenstvím.

Bráníme se věcem minulým,
vždyť za námi chodí jako stín.
Je to síla, která táhne nás,
stále vládnem slepým šílenstvím.